Dillums

Setmanari digital de les comarques de Tarragona. Periodisme de proximitat.

dillums.cat

Kafkiana 14 | La Part Alta

By **Xarli Elijas** • 16/11/2026 • 4 min read

Xarli Elijas

Entre la ficció d'un expressionisme revisitat, els comentaris literaris fregant la ressenya, un camí enlloc i una realitat deformada, avancen aquestes kafkianes propostes d'un surrealisme màgic.

I, com no podia ser d'una altra manera, la Gòria Sansa agafà aviat el fil a això de sortir de casa. Tant va ser així, que un dissabte assolellat, des de ben d'hora, va acostar-se a la Part Alta. En principi, a participar en un vermut rumbero, tal i com estava anunciat, a càrrec del trio The Zalamero's, que oferien un bon repertori de rumba i allò que se'n diu ara, flamenc pop: guitarra, percussió i veu. La veu encisadora de l'Àfrika Guònder, una meravella camaleònica, capaç d'imitar qualsevol referent de l'àmbit. S'ho va passar d'allò més bé. Fins i tot, més enllà d'allò més bé, perquè, de tantes ganes de carrer acumulades a la teranyina, esclatà a la plaça del Fòrum, on tenia lloc l'esdeveniment, mullant els pelets de la trompa de got en got, ballant cada cop menys estable, des de Los Manolos al Peret.

Tard o d'hora, a còpia de glopets, va començar a fer tentines quan es desplaçava. De trompa en trompa, podria dir-se. El moment brillant fou quan l'Àfrika la va agafar, la va seure damunt la faldilla i picant les palmes la va fer ballar. Representà la foto del dia: al petit escenari improvisat, amb un fons de ruïnes romanes, la Gòria ballava com una deessa, fent palmes amb les potes davanteres aixecades, mentre la plaça participava de l'embriac i els carreus ciclopis es movien en cercle, com avisant que prou de tanta eufòria.

Es retirà a descansar i dormir una mica l'excés d'Izaguirre xarrupat. La Paula la contemplava amb certa misericòrdia. El fet és que van anar a petar a la terrassa de La Fresca, un emblemàtic local de la plaça. No hi cabia una ànima, però van tenir la sort que un solitari personatge els va cedir l'única cadira buida que hi havia a la seva taula. Segons va explicar la Paula l'endemà, es tractava del conegut cronista de la Part Alta, l'MC.

L'MC acostumava a seure a la terrassa de La Fresca, al bat del sol. Famós per cròniques d'un costumisme decadent. Un observador que ha trobat el seu lloc en el món, entre bàrbars i romans. Hi viu un etern sojorn amb l'esguard posat en la vellúria. Té fama de

mag dels adjectius, d'artífex dels jocs fonètics, les paronomàsies i els calembours. És testimoni del temps, la mostra dels antics oracles, canta la pèrdua d'un ecosistema autònom, mentre els turistes es fan fotos amb ell, perquè la Història l'ha transformat en la icona d'un aliat. Gòria, li va dir, estic segur que no és la primera vegada que ens trobem.

La nit. Plaça dels Sedassos: Sala Stone. Per fi, davant del seu ídol: el Tiger Kowalski. Els astres al seu favor. Al Tiger no el deixaven sol Los Despedidos: saxo, drums & keyboard. Damunt la barra, xuclant gintònics, la Gòria ballà durant hores el R&R infernal d'Elvis Presley, la metamorfosi del qual avui, a la Part Alta, es diu Tiger Kowalski.

Embedded media:

ube.com/embed/IyMYjJWDSJQ?version=3&rel=1&showsearch=0&showinfo=1&iv_load_policy=1&fs=1&hl=ca&autohide=2&wm

Xarli Elijas (Tàrraco, 1966). Els vint llibres de poesia en llengua castellana es concentren a *Ontología poética* (La Isla de Siltolá, 2015) i a *Segunda ontología poética* (Reino de Cordelia, 2027). En llengua catalana, es prepara *Antologia poètica*, per encabir un extracte dels sis llibres escrits. En narrativa, *Proso Modo* (Reino de Cordelia, 2023). En teatre, *Trilogía de la ambición* (Petròpolis, 2022).

Source: https://dillums.cat/2026/11/16/kafkiana-14-la-part-alta/
© Dillums · Generated on 16/11/2026